

DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Ion Druță
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Inspecția de Stat în Construcții,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Monolit” împotriva Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor și Inspecției
de Stat în Construcții cu privire la contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de către Inspecția de Stat în Construcții și menținută hotărârea
Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost
admisă integral,

c o n s t a t ă :

La 13 aprilie 2011, SA „Monolit” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, Inspecția de Stat în
Construcții cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a invocat că la 17 ianuarie 2011 și 19 ianuarie 2011, de
către colaboratorii Direcției de Stat în Construcții au fost întocmite procesele-verbale
de control nr.2 și respectiv nr.3 privind verificarea executării lucrărilor de construcție,
conform contractelor de antrepriză nr. W/10/IDA din 06 aprilie 2009 și nr. W/13/IDA
din 06 aprilie 2009.

Iar în baza proceselor-verbale susmenționate, la data de 04 februarie 2011,
Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, a emis Hotărârile nr.03 și nr.05.

Menționează reclamantul că conform Hotărârilor din 04 februarie 2011, SA
„Monolit” i s-au aplicat amenzi în cuantum de 210 878,38 lei și respectiv 149 191,76
lei.

Susține reclamantul că a luat cunoștință de hotărârile respective la data de 07
februarie 2011, iar la 09 martie 2011, SA „Monolit” le-a contestat conform
prevederilor art.14 al Legii contenciosului administrativ. Prin răspunsul din 21 martie
2011, reclamantul a refuzat examinarea cererii prealabile înaintată de către SA
„Monolit”.

Invocă dezacordul cu Hotărârile pîrîtului emise la 04 februarie 2011, pe care le
consideră neîntemeiate și pasibile de a fi anulate, luînd în considerație faptul că datele

indicate în procesele-verbale de control nu corespund realității obiective, iar în sprijinul faptului dat relevă că SA „Monolit” la executarea obligațiilor conform contractelor indicate anterior a folosit mijloace financiare într-un cuantum mult mai redus decât cel alocat pentru executarea lucrărilor, și anume: pe contractul W/13/IDA din 06 aprilie 2009 a folosit 2 002 389,42 lei; pe contractul W/10/IDA din 06 aprilie 2009 - 2 201 027 lei.

Afirmă că actele administrative contestate sunt adoptate în baza proceselor-verbale ce conțin date eronate.

Solicită anularea deciziilor nr.03 și nr. 5 din 04 februarie 2011 emise de Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al RM.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2011, la demersul reclamantului SA „Monolit”, s-a dispus atragerea în calitate de copârît a Inspecției de Stat în Construcții, care este subdiviziune a Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al Republicii Moldova (f.d. 82 vol.I).

În cadrul dezbaterilor judiciare, reclamantul SA „Monolit” a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea deciziilor nr.03 și 5 din 04 februarie 2011, emise de către Inspecția de Stat în Construcții a Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al RM (f.d. 100-101).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2012, cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Monolit” împotriva Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al RM și Inspecției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actelor administrative, a fost scoasă de pe rol, pe motivul neprezentării părților în ședința de judecată.

Prin încheierea din 20 septembrie 2012, emisă de aceeași instanță, a fost respinsă cererea reclamantului SA „Monolit” privind anularea încheierii de scoatere a cererii de pe rol.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 ianuarie 2013, a fost admis recursul declarat de SA „Monolit” și casate încheierile Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2012 și respectiv, din 13 martie 2012, cauza fiind remisă la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2013, cauza civilă respectivă a fost strămutată la judecătoria Rîșcani mun. Chișinău pentru judecarea acesteia conform competenței.

Prin hotărârea judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 octombrie 2015 acțiunea a fost admisă integral, fiind anulată hotărârile nr. 3 din 04 februarie 2011 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, prin care de la SA „Monolit” s-a încasat în beneficiul statului suma de 105 439,19 lei și amenda de 105 439,19 lei; precum și hotărârea nr.5 din 04 februarie 2011 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, prin care de la SA „Monolit” s-a încasat în bugetul de stat suma de 74 595,88 lei și amenda de 74 595,88 lei, emise de către Inspecția de Stat în Construcții.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Inspecția de Stat în Construcții și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 13 octombrie 2015.

La 07 iulie 2016, Inspecția de Stat în Construcții a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată și depusă cu încălcarea procedurii prealabile.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, considerînd că la emiterea acestora nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, cît și emise cu interpretarea eronată a normelor legale.

Astfel, invocă că instanțele ierarhic inferioare urmau să examineze cauza sub toate aspectele, pe cînd concluziile instanțelor de judecată în vederea admiterii acțiunii SA „Monolit” și anularea actelor administrative contestate sunt bazate doar pe Raportul de expertiză efectuat de Centru Național de Expertize Judiciare fără a lua în calcul că în conformitate cu art. 22 alin. (1) al Legii nr. 1086 din 23 iunie 2000 cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză urmau să fie apreciat, în conformitate cu legislația de procedură, sub aspectul exactității, obiectivității și plenitudinii cercetărilor, precum și al eficienței și caracterului fundamental al metodelor de cercetare folosite la efectuarea expertizei.

În același timp remarcă și alin. (2) al aceluiași articol, care menționează că concluziile expertului nu sînt obligatorii pentru instanța de judecată, procuror, și ofițerul de urmărire penală, însă respingerea lor trebuie să fie motivată.

În această ordine de idei, consideră că Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău cît și Curtea de Apel Chișinău, urma să aprecieze critic concluzia expertului judiciar, dat fiind faptul că de către acesta a fost efectuat un control vizual la fața locului față de controalele instrumentale și tehnice efectuate de Inspecția de Stat în Construcții.

Atenționează că procesele-verbale de recepție a lucrărilor corespund proiectului și devizului de cheltuieli, însă în rezultatul controlului efectuat prin măsurări instrumentale și contrapunerea rezultatelor acestora cu procesele-verbale au fost constatate exagerările ale volumelor și costului lucrărilor efectuate de SA „Monolit” la obiectivul „Construcția Centrului de Sănătate din satul Zăbriceni, raionul Edineț”, precum și la obiectivul „Construcția Centrului de Sănătate din satul Costești, raionul Ialoveni”. Pe cînd experții în expertiză, care a fost pusă și la baza hotărîrilor contestate, s-au bazat doar pe datele statistice din procesele-verbale de recepție, fără a efectua careva măsurări instrumentale, fapt ce contravine vădit prevederilor legale.

Reieșind din cele expuse, insistă că hotărîrile nr.5 din 04 februarie 2011 și nr.03 din 04 februarie 2011, cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, sunt legale, iar cererea înaintată de intimat neîntemeiată juridic și pasibilă de respins ca nefondată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 16 februarie 2016 a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentului Inspecția de Stat în Construcții la 23 februarie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f.d. 29 Vol.II), însă date care ar confirma și recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 07 iulie 2016, în termen.

La 03 august 2016, în adresa intimatului SA „Monolit” a fost expediată copia recursului declarat de către Inspecția de Stat în Construcții cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2016, recursul declarat de către Inspecția de Stat în Construcții, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu motivele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei la data de 06 aprilie 2009 între Ministerul Sănătății al RM și antreprenorul SA „Monolit”, filiala nr.17, a fost încheiat contractul nr.W/10/IDA. Obiectul contractului constituind executarea lucrărilor de reconstrucție a Centrului de Sănătate din satul Costești raionul Ialoveni, cu oferta valorică de 2 241,41 mii (f.d.7-28).

În aceeași zi, între Ministerul Sănătății al RM și antreprenorul SA „Monolit”, filiala nr.17, a fost încheiat contractul cu nr.W/13/IDA, obiectul căruia constituind executarea lucrărilor de construcție a Centrului de Sănătate din satul Zăbriceni, raionul Edineț, cu oferta valorică a lucrărilor de 2 097 330 lei (f.d.29-50).

Tot actele cauzei denotă că la solicitarea cu nr. 03/1-1080 din 16 noiembrie 2010 a Curții de Conturi, în baza Regulamentului privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții (Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, în redacția Hotărârii Guvernului nr. 861 din 31 iulie 2006), reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții au efectuat controlul volumelor și costului lucrărilor executate de către antreprenorul general SA „Monolit” la obiectivul „Construcția Centrului de Sănătate din satul Zăbriceni, raionul Edineț”.

Controlului au fost prezentate devizele de cheltuieli și procesele-verbale de recepție (semnate de părți și înaintate spre achitare), conform cărora valoarea lucrărilor de construcție-montaj, executate la obiectivul „Construcția Centrului de Sănătate din satul Zăbriceni, raionul Edineț”, constituie 2 002 389,42 lei.

În rezultatul controlului de specialitate, efectuat de reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții prin măsurări instrumentale cu ieșire la fața locului a fost întocmit procesul-verbal de control nr.2 din 17 ianuarie 2011, prin care au fost constatate exagerări ale volumelor și costului lucrărilor în sumă totală de 74595,88 lei, prevăzute de capitolul III pct.18 și capitolul IV pct. 23, lit. d), e) și h) ale Regulamentului menționat.

Aceste exagerări se exprimă prin următoarele: cheltuieli ale antreprenorului care nu sînt justificate prin calcule respective; prin lucrări complexe la care nu au fost executate toate operațiile pentru care este stabilit prețul unitar; prin lucrări executate la un nivel scăzut al calității, cu rebut.

Conform informației prezentate de către beneficiarul obiectivului Centrul Medicilor de Familie al raionului Edineț (notă informativă nr.25 din 17.01.2011), antreprenorul general SA „Monolit” a folosit gratuit pentru depozitarea materialelor de construcție încăperi în edificiul existent, amplasat pe teritoriul obiectivului aflat în construcție. Acest fapt a servit temei pentru excluderea din valoarea lucrărilor a cheltuielilor de depozitare a materialelor de construcție în mărime de 2%, cu aplicarea sancțiunilor în aceeași mărime.

La capitolul calității lucrărilor s-au constatat neconformități, și anume: la amenajarea teritoriului plăcile de beton cu suprafața de 2 m² nu sînt amenajate uniform, pe suprafața peretelui pe alocuri se observă fisuri, tencuiala exterioară din amestec uscat la fațadă are o fisură orizontală pe tot perimetrul clădirii, șapa de mortar executată pe planșeu sub acoperiș este executată necalitativ, se deteriorează și necesită a fi înlocuită integral (f.d. 57-59).

Drept urmare, la data de 04 februarie 2011, pe rezultatele controlului efectuat la obiectivul „Construcția Centrului de Sănătate din satul Zăbriceni, raionul Edineț”, în baza pct.34 al capitolului VI al Regulamentului privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții, în privința SA „Monolit” a fost adoptată hotărîrea nr.5 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, pein care a fost încasat din contul SA „Monolit” în bugetul de stat suma de 74 595,88 lei și amenda în sumă de 74 595,88 lei, expediată ulterior pentru executare după competență Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Rîșcani (f.d. 64).

La aceiași solicitare cu nr. 03/1-1080 din 16 noiembrie 2010 a Curții de Conturi, reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții au efectuat controlul volumelor și costului lucrărilor executate de către SA „Monolit” la obiectivul „Construcția Centrului de Sănătate din satul Costești, raionul Ialoveni”.

Controlului au fost prezentate devizele de cheltuieli și procesele-verbale de recepție (semnate de părți și înaintate spre achitare), conform cărora valoarea lucrărilor de construcție-montaj, executate la obiectivul „Reabilitarea Centrului de Sănătate din satul Costești, raionul Ialoveni”, constituie 2 201,27 mii lei.

În urma efectuării controlului volumelor și costului lucrărilor, efectuat de reprezentanții Inspecției de Stat în Construcții prin măsurări instrumentale cu ieșire la fața locului a fost întocmit procesul-verbal de control nr.32 din 19 ianuarie 2011, prin care au fost constatate exagerări în sumă totală de 105,44 mii lei, prevăzute de capitolul III pct. 18 și capitolul IV pct.23, lit. d), e) ale Regulamentului privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții, care se exprimă prin următoarele: cheltuieli ale antreprenorului care nu sînt justificate prin calcule respective; lucrări complexe la care nu au fost executate toate operațiile pentru care este stabilit prețul unitar, cu aplicarea sancțiunilor economice în aceeași mărime (f.d.60-62).

Iar la 04 februarie 2011, pe rezultatele controlului efectuat, în privința SA „Monolit” a fost adoptată hotărîrea nr.03 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, și anume, s-a hotărît încasarea de la SA „Monolit” în bugetul statului suma de 105439,19 lei obținută nelegitim prin exagerarea volumelor și costului lucrărilor executate la obiectivul „Construcția Centrului de Sănătate satul Costești, raionul Ialoveni”, constatate prin procesul-verbal de control nr.3 din 19 ianuarie 2011 (f.d. 63).

Prin cerere, SA „Monolit” s-a adresat către Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al RM solicitînd anularea Hotărîrii nr.03 din 04 februarie 2011 și a Hotărîrii nr.5 din 04 februarie 2011 cu anexarea copiei dezacordului la procesul-verbal nr.2 din 17 ianuarie 2011 (f.d. 66), însă prin răspunsul nr.01-08-407 din 21 martie 2011, Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al RM, a refuzat în examinarea cererii prealabile (f.d. 68), fapt ce l-a determinat pe reclamant să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și admiterii acesteia, anulînd hotărîrea nr. 3 din 04 februarie 2011

cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, prin care de la SA „Monolit” s-a încasat în beneficiul statului suma de 105 439,19 lei și amenda de 105 439,19 lei; precum și hotărârea nr.5 din 04 februarie 2011 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, prin care de la SA „Monolit” s-a încasat în bugetul de stat suma de 74 595,88 lei și amenda de 74 595,88 lei, emise de către Inspekția de Stat în Construcții, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

În susținerea concluziei date, instanțele judecătorești au reținut concluziile Raportului de expertiză nr.1478 din 22 august 2014, prin care s-a stabilit lipsa de exagerări ale costului lucrărilor efectuate de SA „Monolit” în baza contractelor susmenționate.

La fel, instanțele au remarcat și faptul că hotărârile contestate de intimat au fost emise în baza proceselor-verbale de control a Inspekției de Stat în Construcții, însă acestea nu pot înlocui un raport de expertiză, care a și fost efectuat în speța dată, concluziile căruia demonstrează contrariul.

Instanța de recurs reține însă că o astfel de abordare contravine atât prevederilor art. 158 alin. (6) CPC, care direct stipulează că raportul de expertiză nu este obligatoriu pentru instanța judecătorească și se apreciază conform art. 130 CPC, cât și prevederilor art. 22 din Legea nr. 1086 cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale, potrivit cărei raportul de expertiză este apreciat, în conformitate cu legislația de procedură, sub aspectul exactității, obiectivității și plenitudinii cercetărilor, precum și al eficienței și caracterului fundamental al metodelor de cercetare folosite la efectuarea expertizei. Concluziile expertului nu sunt obligatorii pentru instanța de judecată, procuror și ofițerul de urmărire penală, însă respingerea lor trebuie să fie motivată.

Or, Raportul de expertiză nr. 1478 din 22 august 2014, efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare, nu poate fi reținut drept probă admisibilă și pertinentă în confirmarea temeiniciei pretențiilor înaintate de SA „Monolit”, pe motiv că acest Raport nu conține date veridice, calcule, măsurări instrumentale care ar demonstra că la obiectivele „Construcția Centrului de Sănătate din satul Zăbriceni, raionul Edinet” și „Reabilitarea Centrului de Sănătate din satul Costești, raionul Ialoveni”, nu au fost constatate exagerări ale volumelor și valorii lucrărilor executate de SA „Monolit”.

Cu atât mai mult că Raportul de expertiză menționat nu reflectă concluziile experților pe fiecare poziții a exagerărilor constatate prin procesele-verbale de control nr. 2 din 17 ianuarie 2011 și nr. 3 din 19 ianuarie 2011, limitându-se în acest sens doar la indicarea proceselor-verbale de recepție a lucrărilor.

Un alt aspect care nu a fost supus verificării și elucidat de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, la aprecierea Raportului de expertiză menționat este faptul că experții Centrului Național de Expertize Judiciare au constatat în rezultatul examinării vizuale precum că lucrările de construcție pe obiectivele „Construcția Centrului de Sănătate din satul Zăbriceni, raionul Edinet” și „Reabilitarea Centrului de Sănătate din satul Costești, raionul Ialoveni” sunt finite.

Concluziile în acest sens însă vin în contradicție cu Regulamentul privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții din Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 360 din 25 iunie 1996, în redacția Hotărârii Guvernului nr. 861 din 31 iulie 2006, care la capitolul III reglementează modul de exercitare a controlului volumelor și valorii lucrărilor de construcție a obiectivelor și care stabilește că, controlul volumelor și costului lucrărilor de construcții-montaj inserează controlul documentar, controlul prin măsurarea instrumentală a lucrărilor executate de facto și

compararea cu datele documentelor de execuție a lucrărilor, identificarea neconformităților depistate privind aplicarea normelor de utilizare a materialelor de construcție și a resurselor energetice și comunale, aplicarea corectă a metodologiei de calcul al costului lucrărilor de construcții-montaj, abaterilor de la documentația de proiect, identificarea cheltuielilor antreprenorului (investitorului) care nu sînt justificate prin calcule respective.

În aceste condiții se impune a concluziona că Raportul de expertiză nr. 1478 din 22 august 2014, care a fost pus la baza actelor judecătorești contestate, este unul irelevant, poartă un caracter informativ și nu reflectă realitatea obiectivă.

Mai cu seamă, la acest capitol se va reține că deși, în Raportul de expertiză se menționează faptul că cheltuielile de depozitare în mărime de 2% au fost aplicate corect, însă nu au fost luate în considerație și informațiile prezentate de către beneficiarii lucrărilor, prin care se confirmă că materialele de construcție au fost depozitate în încăperi acordate de către însăși beneficiari și pentru aceste servicii în folosul beneficiarilor nu au fost încasate careva mijloace financiare.

Pe cînd în conformitate cu prevederile capitolul III pct. 18 a Regulamentului privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții, cheltuielile antreprenorului care nu sînt justificate prin calculele respective (bazate pe datele evidenței primare și contabile) se califică ca fiind exagerări ale valorilor lucrărilor.

În acest context al analizei instanța de recurs constată că Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1478 din 22 august 2014 conține o serie de erori care au influențat substanțial determinarea volumelor și valorii lucrărilor efectuate de antreprenorul general SA „Monolit” la obiectivele „Construcția Centrului de Sănătate din satul Zăbriceni, raionul Edinet” și „Reabilitarea Centrului de Sănătate din satul Costești, raionul Ialoveni”.

În consecință, acesta nu are o rezistență de probă convingătoare care ar fi explicat temeinicia concluziilor expertului formulate în rezultatul examinării vizuale la fața locului față de controalele instrumentale și tehnice efectuate de Inspekția de Stat în Construcții la aceleași obiective.

În aceste condiții și reieșind din constatările menționate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide la caz lipsa temeiurilor care ar proba că datele indicate de reprezentanții Inspekției de Stat în Construcții în procesele-verbale de control nr. 2 din 17 ianuarie 2011 și nr. 3 din 19 ianuarie 2011 nu corespund realității obiective, iar hotărârile nr.03 și 5 din 04 februarie 2011, emise în baza actelor menționate sunt ilegale și neîntemeiate, respectiv nici temei justificativ pentru anulare acestora nu este.

Ca urmare, cele relatate în ansamblu atestă temeinicia recursului declarat de către Inspekția de Stat în Construcții și indică la ilegalitatea atît a deciziei instanței de apel, cît și a hotărîrii primei instanțe, fapt ce impune casarea acestora și respingerea acțiunii.

Față de cele ce preced și avînd în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, însă normele de drept material au fost interpretate eronat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide :

Se admite recursul declarat de către Inspekția de Stat în Construcții.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016 și hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 13 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Monolit” împotriva Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor și Inspekției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actelor administrative și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge acțiunea Societății pe Acțiuni „Monolit” împotriva Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor și Inspekției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî

Ion Druță

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva